

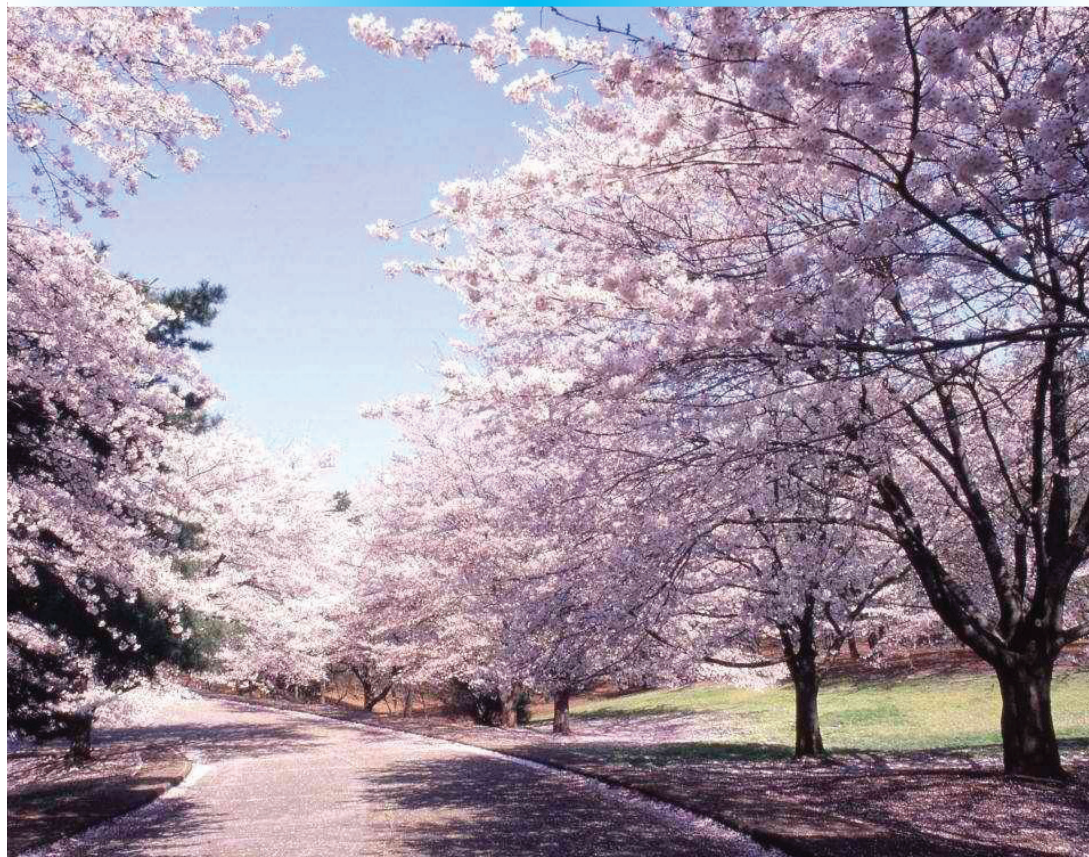
Пролісок

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

№8 (148)
квітень
2014

<http://portal.prolisok.org>

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат — школа мистецтв)

Сьогодні в номері:

За що я пю-
блю квітень...

2-3 стор.

Що засмічує
нашу мову?

4-5 стор.

Поговоримо
про користь
сміху

8 стор.

ОСОБЛИВА ДУМКА

*А в природі вже пахне весною,
Аромат той приймний для всіх.
Білий сніг не лежить вже горою,
А джерельцем співочим побіг.
Щоб очистити землю й омити,
Та прокласти шляхи для весни.
Хоч зима й завертає сердито,
Та весна вже приходить у сні.
Йде весна-королева по світу
І співає на всі голоси,
Та завітчує землю прогріту,
Творить дивні картини краси.*

(Н. Красоткіна)

причин любити квітень.

Люблю за те, що народилася в цей час. Говорять, що люди, народжені у квітні, зазвичай мають своєрідну мрійливу вдачу. Я

За що я люблю квітень...

Ось і настав другий місяць весни – квітень. Відразу ж змінився настрій: колись похмурий та невеселий – тепер бадьорий та радісний. А ви вже відчули ці зміни? Чому ж це відбувається? По-перше, пробуджують відчуття високе блакитне-блакитне небо і яскраве сонечко, мелодійний спів пташок, аромати перших квітів... По-друге, з настанням весни оновлюється природа, і ми відчуваємо нагальну потребу оновити й себе: розпочати роботу над цікавим проектом, прочитати нову книжку, послухати іншу музику. Та я маю кілька особистих

теж люблю насолоджуватись красою природи, радіти першим квітам, співу пташок. Вірю гороскопам, які говорять, що я впер-

та (потрібно визнати, що це дійсно так, адже завжди наполягаю на своєму). Часто маленькі для когось радості стають для мене великим щастям, яким хочеться насолоджуватись вічно і ділитись з кожним. Упевнена, що саме квітень надихає нас на творчість. Особисто для мене – це час натхнення.

Хочеться бачити світ ідеальним. Адже віра в казку допомагає жити. Чи не так? Саме навесні згадуються часи дитинства і

ОСОБЛИВА ДУМКА

те, як добре було ні про що не турбуватися. Проходять роки, змінюється світ, а разом з ним – і ми. Моя ж любов до цього місяця не зміниться, адже квітень так і залишиться порою, коли мої очі вперше побачили такий прекрасний світ. Одразу пригадується й рідна домівка...

Люблю квітень, бо квітує. Як добре милуватися дарами квітня! Виходиш з дому, ідеш рідною вулицею, простуєш вперед – і опиняєшся серед буйних трав і перших квітів. Можна спуститися далі в балку, йти до річки, до нашого рідного Сухого Ташлика, який так тихо тече. Відчувається подих весни: повітря чисте, з легкою прохолодою, духмяним запахом різнотрав'я. Люблю цей аромат, коли відчуваєш повне пробудження природи, і ніби сам прокидаєшся від зимового сну, забувши про все.

Квітень... Цвітень... Назва цього місяця пов'язана з цвітінням. Весна повністю вступає в свої права. Цей місяць – провісник літа. Дзвінкий, променистий місяць чистоти, очищення природи, її розквіту...

Люблю його просто за те, що він є. Це пора, коли забувається все на світі. Варто лиш виїхати відпочивати на природу та просто насолоджуватись її красою. Адже це час, коли не хочеться сидіти вдома. Саме тому я із задоволенням вивчаю науку про Землю – географію, щоб хоч трішки поринути у світ природи та розгадати її

загадки.

Та пам'ятайте, що кожна весна – неповторна. Більше такої не буде. Адже наступна чекає нас, одинадятикласників, уже в дорослому і ще не відомому нам житті.

ОСОБЛИВА ДУМКА

Що засмічує нашу мову?

Каширна Катерина, 10-А клас

Загальновідомо, що українська мова – одна з наймилозвучніших і найбагатших у світі. Наша мова за милозвучністю займає друге місце після

*Нації вмирають
не від інфаркту.
Спочатку їм відбирає мову*

Л. Костенко

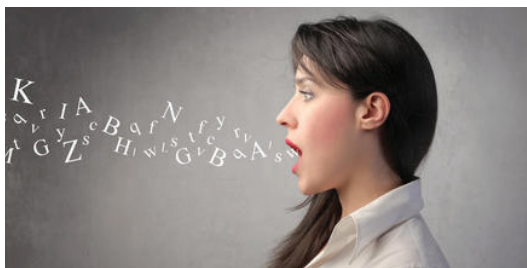
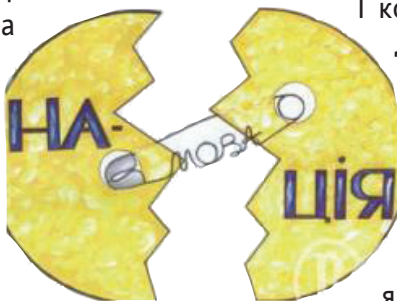
італійської. Але право на її існування виборене пролиттю кров'ю, силами, життям багатьох поколінь відданих синів і дочок своєї Батьківщини. І ось вона – довгоочікувана незалежність! Україна для українців, а мова – українська. І гордо несли прапор державний, і пісні співали, і говорили мовою солов'їною. Говорили... Але чому не говоримо й зараз?

Людство, живучи у «світі технологій», поступово стає ледачим, неосвіченим, малорозвиненим. Все це сприяє гальмуванню розвитку нації, її мови, культури, мистецтва, освіти, які є основою формування національної гідності та прогресу народу. І цей процес, на жаль, не оминув нашої держави. Сьогодні українці чомусь почали

Інтелектуально нерозвинутим людям
легше змінити закон,
аніж вивчити українську.

«себе у собі забувати». Ми забуваємо про красу нашої мови, плюндруємо її, засмічуємо всіляким непотребом. У чому ж причина? Хто в цьому винен? Здавалося, це – риторичні запитання, але відповіді на них є. Нині наша мова сповнена вульгаризмами, жаргонізмами, русизмами, словами-паразитами.

І коли опиняюсь серед людей, я чую звідусіль безкінечні «е-е-е», «и-и-и», «ну-у», «тіпа», які так вкарбувались у щоденне життя; чую «короче», «фігня», «не гони!», «харе», «блін», які так і ріжуть слух; чую «піпец», «задовбав», «мразь»,

ОСОБЛИВА ДУМКА

що принижують честь мови; чую, як розмовляють діти, підлітки, дорослі... і все те становить найбільшу загрозу для існування «солов'їної», бо породжують «мовну пухлину» – суржик. Він, на мою думку, – це не тільки найпоширеніше порушення лексичної норми, а й плюндрування духовного скарбу кожного українця – державної мови. А причина всього – у ледарстві, незнанні. Через малий «багаж знань», нерозвинену ерудицію, власне недбальство існування мови знаходиться під загрозою. Якщо ми дозволимо проростати «корінню суржика» та прониканню «інфекцій мовних» у «ґрунт мови», то це

**МОВА НАША-
СЕРЦЕ НАШЕ**

сприятиме занепаду держави. Якщо ми відцураємось рідної мови, то тим самим відвернемось від минулого нашої країни, а отже, від наших дідусів і бабусь – втратимо «корінь і основу». Занепад мови свідчить про духовне зубожіння і моральну деградацію народу. Мова – це головна ознака нації. Коли мова йде в небуття,

зникає нація. «А народ без мови – не народ», – писав В. Сосюра. Хіба українці хочуть втратити свою мораль, красу мовлення? Ні, такого бути не може. Не за те боролись наші прадіди та діди, не за те проливали кров свою.

Потрібно вилікувати мову від тих «хвороботворних бактерій», вилучити і знищити усіх «кліщів», які заважають вільно жити їй. Необхідно відновити літературні норми мовлення, запровадити й активно втілювати їх у життя. Таким чином, ми повернемо «чистоту й красу» рідної мови й дотримаємось поради М. Рильського, який писав:

*«Як парость виноградної лози,
Плекайте мову. Пильно й ненастанно
Політь бур'ян. Чистіша від сльози
Вона хай буде. Вірно і служняно
Нехай вона щоразу служить вам,
Хоч і живе своїм живим життям...»*

**Замість "Пофіг, пляшем"
варто говорити
"Нехтую, вальсуємо"**

**Анекдоти
українською**

ДО 200-РІЧЧЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

«Стоїть явір

Якщо заплющити очі, то не можна нічого побачити. Навколо буде темрява. Та в цій темряві виразно чути ледь-ледь вловимі звуки. То вітер тихенько ворухить листочки на дереві. Мабуть, цей непосидючий шибайголова – єдиний співбесідник самотнього дерева.

А ось плюскоче вода. Куди тече вона? Тепер можна розплющити очі й подивитися навколо. Тиха річка має зелений берег, над яким височить одинокий явір. Із гілок похиленого дерева на гладь води скочуються краплини-сльози. «Стоїть явір над водою, в воду похилився; На козака пригодонька – козак зажурився...» Чому ж він у смутку? Самотньо одному?

Думки переносяться на інше: мабуть, отой одинокий явір – це Шевченко, річка – його життя, вітер – зміни, що кидали поета від щасливо-го стану до горя.

Правду кажуть, що найбільше багатство людини – це дружба. Які б негаразди не підносила доля, справжній друг завжди підтримає, допоможе, зрозуміє... Т.Г.Шевченкові на його нелегкому шляху, на щастя, траплялися справжні друзі, які залишалися поруч до останніх днів. Одним із таких вірних товаришів став відомий співак і композитор Семен Гулак-Артемівський. Проявом дружби українських митців була турбота про Кобзаря під час його заслання. А після повернення Тараса Григоровича вони зустрічалися на квартирі композитора, часто удвох

співали. Адже Шевченко мав непоганий голос і знав багато народних пісень.

В один із вечорів у присутності Шевченка народилася мелодія – музика на текст народної пісні «Стоїть явір над водою...», яку Семен Степанович присвятив своєму другові. Згодом ця пісня надзвичайно полюбилася Шевченкові. Можливо, припав до душі образ

над водою...»

явора чи «Козака молоденького», який журиться, що не може повернутися додому? Шевченка теж не пустили на Україну. Тому, коли я чую «Стоїть явір над водою...», то одразу уявляю зажуреного Кобзаря.

Мироненко Валерія, 7 клас

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

Гетьманство Петра Сагайдачного — переддень української держави

Безумовно, провідну роль у створенні Української козацької держави відіграв Богдан Хмельницький. Але держава не може виникнути, як кажуть, на пустому місці. Рушійною силою державотворчого процесу було козацтво як свідома верхівка суспільства. А Петро Конашевич-Сагайдачний — один із її представників — найвидатніший полководець Європи, державний діяч, дипломат, захисник української віри та культури, поборник освіти та меценат.

За відсутності власної держави українці залишалися беззахисними перед нападами з боку сусідів, передусім турків і татар. Тому були змушені мобілізувати усі свої матеріальні й духовні можливості для формування козацтва — потужних збройних сил. Гетьман Сагайдачний провів реформу війська і запровадив сувору дисципліну (так було введено заборону пити горілку під час морських походів). Передусім Сагайдачний створив велику козацьку армію, яка перебувала переважно в містечках і селах і складалася не тільки з козаків, але й із селян. Це створило передумови для формування української армії під час Національно-визвольної війни.

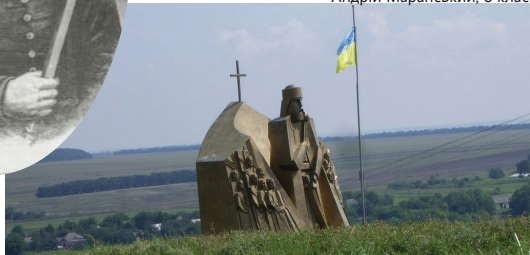
Гетьман Сагайдачний намагався поєднати козацьку політику з прагненням української інтелігенції до відродження віри та культури. За підтримки запорожців у Добу героїчних походів Київ знову став полі-

тичним осередком нової України. Щоб піднести значення київського братства, Сагайдачний записався в його члени разом із цілим Запорозьким військом, узяв культурний центр під свій протекторат. Під опікою Запорозького війська було відновлено православну ієрархію. Гетьман розумів, що без відродження культури неможливі ні розвиток нації, ні побудова національної держави.

Звертаючись до польського короля, Сагайдачний відстоював інтереси не тільки козацтва, а й селянства, всіх православних, що свідчило про намагання об'єднати суспільство у боротьбі за спільні інтереси. Під час походу на Москву 1618 року він вимагав судової й адміністративної автономії для України. А перед виступом на боці Польщі у Хотинській битві — визнання київської митрополії, влади українського гетьмана над Україною, припинення утисків козацтва.

Морські походи під керівництвом Сагайдачного на Крим та Туреччину припинили напади на Україну. Саме завдяки цьому перші два десятиліття XVII століття стали періодом розквіту української культури та поживлення розвитку ремесел і торгівлі. Ідеї П. Сагайдачного випередили свій час і лягли в основу політики Б. Хмельницького по створенню Української козацької держави.

Андрій Маранський, 8 клас

СТОРІНКА ПСИХОЛОГА

Поговоримо про користь сміху

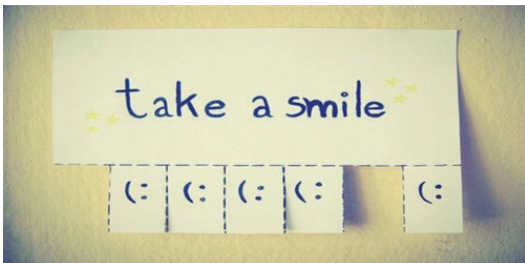
Що таке сміх? Давайте прослідкуємо разом.

Сміх допомагає заспокоїти нервову і зміцнює імунну системи людини. Вчені стверджують, що сміх за ефектом для організму можна порівняти до прогулянки на свіжому повітрі. Він продовжує життя.

Сміх сприяє і втраті ваги. Як? Десять хвилин сміху еквівалентні півгодинним заняттям у фітнес-клубі. Коли людина сміється, в організмі працює близько 75 груп м'язів, при цьому основне навантаження припадає на м'язи спини і ніг.

Сміх також сприяє омолодженню шкіри обличчя. Багато хто вважає, що сміх провокує виникнення зморшок. Це не так. «Серйозність» забирає живі емоції. А посмішка від душі тоні-

зує всі лицьові м'язи, гальмує процес старіння і сприяє припливу крові до шкіри обличчя.

Сміхом можна лікувати! Існує наука – глотиологія – про вплив сміху на психічне і фізичне здоров'я людей. Її засновник – американський психолог Норманн Казінс, відомий у світі як «чоловік, який розсмішив смерть». Хоча початок цієї історії дуже сумний. Казінс захворів: у нього почався коллагеноз (серйозне захворювання сполучних тканин і кісток). Лікарі виявилися безсилими, а пацієнт врешті-решт втратив здатність рухатися, говорити, самостійно їсти... Він попросив виписати його додому, а рідних спантеличив проханням вмикати кінокомедії, які він переглядав кілька днів поспіль, спочатку ледве рухаючи кутиками вуст, а потім регочучи «до відпаду». Страшний біль почав вщухати. Через кілька тижнів лікарі помітили, що стан безнадійного хворого став значно покращуватися. Сміхотерапія допомогла Норману вже через 3 роки повернутися на роботу. Крім того, він навіть грав на роялі.

Та й діє гумор дуже швидко. Менш ніж за півсекунди після жарту електричні імпульси рухаються по корі головного мозку. Ліва півкуля аналізує слова і структуру жарту; права — «отримує» жарт; візуальна сенсорна область у потиличній частці створює образи; лімбічна (емоційна) система робить людину щасливою. А ділянки мозку, що відповідають за м'язову активність, змушують вас посміхнутися або розсміятися.

Таким чином, сміх — надійна профілактика багатьох захворювань. Хороші жарти, анекдоти і комедії дійсно здатні продовжити нам життя! Тож смійтеся тоді, коли вам цього хочеться!

Практичний психолог, Якимчук Г.В.

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2013 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.